

нашаруванні стафілококової інфекції) тощо. Проблемою респіраторних захворювань є також мікст-інфекція, яка може бути зумовлена двома і більше респіраторними вірусами, що виявляють у хворих у 33–52,2 % випадків.

Усе зазначене вище вимагає застосування противірусних препаратів для лікування, а також профілактики грипу. Противірусне лікування показане хворим із середньо-тяжким та тяжким перебігом, а також за наявності супутньої патології, загострення яких може становити загрозу життю людини. Доведено, що лікування противірусними препаратами доцільно розпочинати у перші 24–48 год хвороби, навіть без специфічного лабораторного її підтвердження (особливо в період епідемії діагноз грипу встановлюється у більшості випадків на підставі клінічної картини).

Отже, існує гостра необхідність пошуку і розробки нових сучасних ефективних засобів лікування грипу, які би мали широкий спектр активності та були безпечними.

**Аналіз рівня комунікативного контролю
медичних представників у професійній діяльності
Логвиновська Т.В. Тетерич Н.В., Куриленко Ю.Є.**

Кафедра організації та економіки фармації

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

natalititi@ukr.net

В сучасних умовах функціонування фармацевтичного сектора вітчизняної галузі охорони здоров'я медичний представник виступає обличчям компанії, надає фахівцям інформацію, відповідає на запитання, а також надає консультації щодо застосування препарату та його особливостей. У зв'язку із цим, окрім наявності високого рівня професіоналізму, сучасні роботодавці вимагають від претендентів на посаду медичного представника й наявності певних особистісних якостей та навичок. Ключовим показником ефективного медичного працівника при цьому є високий рівень його комунікативного контролю (КК), адже візити медичних представників потребують необхідності вибудовування довірчих та дружніх стосунків з фармацевтичними фахівцями та лікарями.

У цілому КК являє собою форму контролю поведінки в різних життєвих ситуаціях.

З метою визначення рівня комунікативного контролю медичних представників нами було здійснено тестування 30 фахівців ТОВ «Дельта Медикел» за психологічною методикою М. Шнайдера.

За результатами проведеного тестування було встановлено наступне: високий рівень комунікативного контролю (4-6 стандартних балів) зафіксовано у переважної частки респондентів – 25 медичних представників (83,3% опитаних). Зазначені фахівці легко входять в любую роль при здійсненні комунікацій, гнучко реагують на зміну ситуації, відчують враження, яке вони справляють на опонента. Саме цей фактор є одним із визначальних показників ефективних комунікацій. Разом із тим, цим спеціалістам інколи бракує спонтанності самовираження, вони не люблять непрогнозованих ситуацій, які достатньо часто мають місце у професійній діяльності медичних працівників. Іншим опитаним респондентам – 5 фахівців (16,7%) притаманний середній рівень комунікативного контролю. Зазначені медичні представники у спілкуванні є безпосередніми, щиро ставиться до інших. Водночас із цим, дані фахівці водночас є стриманими в емоційних проявах, достатньо часто співвідносять свої реакції з поведінкою оточуючих людей.

Таким чином, врахування показників комунікативного контролю медичних представників є важливим показником побудови ефективних комунікацій.

Вплив естерів тіосульфокислот на біохімічні параметри крові щурів

**¹Лубенець В.І., ¹Пилипець А.З., ¹Гавриляк В.В., ¹Монька Н.Я., ²Любас Н.М.,
²Іскра Р.Я.**

¹Кафедра технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

²Лабораторія біохімії адаптації та онтогенезу тварин

Інститут біології тварин НААН, м. Львів, Україна

viktoria.v.havryliak@lpnu.ua

Тіосульфоестери є структурними аналогами фітонцидів часнику (*Allium sativum L.*), цибулі (*Allium cepa L.*), цвітної капусти, броколі та ін. [1]. Лікувальні властивості цих рослин відомі з давніх часів, їх часто використовують для профілактики атеросклерозу, коронарного тромбозу та легеневих інфекцій. Відомо, що синтетичні естери тіосульфокислот також проявляють широкий спектр біологічної активності, який часто перевищує ефективність їх природних аналогів [1]. Синтетичні тіосульфанилати застосовують у складі засобів захисту рослин, як ріст-регулятори, біоцидні добавки, консерванти фруктів та овочів, інсектициди, радіопротектори, лікарські засоби [2, 3].

Проте застосуванню синтетичних сульфурвмісних сполук у складі лікувальних препаратів повинне передувати ґрунтовне вивчення їх впливу на живий організм. Головним